

Tulevaisuusristeily - vauhtia Maarianhaminasta

Aamu 'valkeni' jälleen kerran sateisen hapekkaana 1.2.2020 vai olisiko parempi sanoa 93. marraskuuta. Neljä porilaista enemmän ja vähemmän aktiivista paikallisyhdistysedustajaa ahtautui Onnibussin uumeniin, matkalle kohti Turun satamassa odottavaa Viking Linen Amorellaa. Matkalta napattiin kyytiin myös Rauman paikallisyhdistyksen edustajat. Repe Helismaan ikivihreä riimi "linja-autossa on tunnelmaa" tuli taas todistetuksi. Etenkin toisessa kerroksessa vallitsi esilämmityksessä olevan savusaunan pehmeä lämpö, joka hyväili talvivaatteissa, ahtaassa penkissä uinuvia matkustajia. Osalla matkustajista oli rasitteenaan edellisen illan 'My Fair Lady'-esitys ja sen jälkeen vietetty pitkä, kostea illallinen - lienevätkö levänneet lainkaan. Turun satamassa porilaisten ja raumalaisten seuraan sulautuivat vielä Sastamalan paikallisyhdistyksen edustus ja niin matka saattoi alkaa.

Meno-paluu menneisyydestä tulevaisuuteen, aihe jonka ympärille raumalaiset olivat matkan järjestäneet. Mikä tulee olemaan paikallisyhdistysten tulevaisuus, siinä vasta kysymys jonka saattamana miittelias joukko astui laivaan. Laivasta oli varattuna kokoustila, jossa rauhoituttiin ja keskityttiin tervetuliaismaljan avustuksella matkan aiheeseen. Alkumatkasta laivan ikkunoista saatiin ihailla uljasta lintua, nimittäin merikotka liiteli laivan seurassa Itämeren yllä tovin aikaa. Lieneekö ollut jonkinasteista symboliikkaa-merikotka oli kuolemassa sukupuuttoon, vuonna 1975 se asetettiin uhanalaiseksi ja siltä listalta se pääsi vasta vuonna 2019. Oliko se tullut epäilemään vai rohkaisemaan meitä tulevalla taipaleella. Olisiko myös meillä kenties yhtä pitkä taival edessämme, 'uhanalaisesta elpymiseen' kesti kotkalla kaiken kaikkiaan 44 vuotta. Antaa ajatteleminen aihetta ja samalla väistämättä huomaa, että olemme erityisesti myös tulevien polvien asialla. Ei saa jättää aatetta näennäisen hyvinvointimme varjolla!

Näytti siltä, että koko joukolla oli yhteinen päämäärä ja keskustelu johti väistämättä tulemaan, jota tietenkin moni oli myös etukäteen miettinyt. Ainoana keinona taata jonkinlaiset mahdollisuudet ajaa jäsenten asiaa oli yhdistää hieman hiipumaan pyrkivät voimat. Rauman yhdistys ajaisi pikku hiljaa toimintansa alas ja liittyisi KTL Satakunnan yhdistykseen kun taas Sastamala on vielä kahden vaiheilla, sillä yhdistystä vedetään vielä kahteen suuntaan KTL Satakunnan yhdistykseen ja toisaalta Tampereen Seudun yhdistykseen. Kaiken kaikkiaan tuntui hyvältä, että Rauman yhdistys on liittymässä hyvin mielin Satakunnan yhdistykseen ja se jos mikä osoittaa yhteen hiileen puhaltamisen boforiasteikon korkeinta tasoa. Samalla se myös osoittaa, että KTL Satakunnan yhdistys on hoitanut asiansa erinomaisella tavalla. Lopuksi, aivan kuin kannustukseksi päätöksillemme, merikotka liiteli uudestaan laivan rinnalla ennen Maarianhaminaa, jättäen meille jäähyväiset kaartamalla näkymättömiin, toivottaen onnea matkalle.

Maarianhaminassa vaihdoimme laivaa ja palasimme Viking Cracella taas ihanan kotimaamme kamaralle. Luotto tulevaisuuteen oli selkeästi vankkumaton, sen tähden risteily oli ilmeisesti varattu ainoastaan Turku-Maarianhamina-Turku välille. Kotiin tuomisina syntyi päätös tiivistää yhteistyötä, pitää selkä suorana ja katse eteenpäin.

Matkalla mukana ollut, merikotkaan ihastunut jäsen!

ts